

FOTOD I Balletisolist Jevgeni Grib muutis karantiiniajal oma kodu proovisaaliks

Balletis püütakse ületada gravitatsioonijõudu. Mõnel tuleb see välja lennukamalt kui teisel. Estonia teatri balletisolist Jevgeni Grib muutis karantiiniajal oma kodu proovisaaliks – ja hüppas!

„Esimene foto tuli ootamatult: ma olin lõpetamas köögis klassikatundi, kui mu naine mind klõpsima kukkus. Mõni pilt tabas hüppelt ja nii see seeria käima läks.” Ohhetamapanevad ülesvõtted avaldas artist omanimelisel Instagrami leheküljel.

Kui piirangute aeg algas, ei teinud Jevgeni kuu aega mitte midagi. Äsja oli sündinud tütar **Anabelle**, võimalus koju jääda sadas kaela kui taevamanna. Seda enam, et vanem laps, peagi kolmeseks saav **Raphael**, oli õekese perre tulles isa küljes kinni nagu kleeps.

„Aga kuu aja möödudes hakkasin tundma lihasevalu, tekkis tunne, et vaja on liikuda! Balletitantsija elu saadab VALU. Valu on üks osa meist, oleme õppinud seda armastama. Lapsest saadik oleme ennast venitanud, punnitanud, highi peab volama.” Kui valu pole, ei tunne, et elad päriselt.”

Kodus trenni teha pole kerge, lapsed ja... Teatrist anti igale tantsijale tükike plastist balletipõrandat koju kaasa. „Panin selle köögipõrandale, mu KÖÖK on nüüd tantsuplats. Stangena kasutan lauda või tooli. Mõnikord ahju käepidet.”

Kui tavapäraselt kulub balletitantsijal päeva jooksul viis-kuus särki, siis kodus kulus neid üks või kaks. „Kuigi ma olen väga DISTSIPLINEERITUD!” rõhutab Jevgeni. Igas balletiartistis varjab end kaks vastuolulist isiksust: vabadust ja spontaansust hindav kunstnik ja rangeid reegleid jälgiv kontrollifriik. Vahel on üks peal, vahel teine.

Endine Estonia balleti kunstiline juht **Toomas Edur** on julgustanud Jevgenit ka lavastajana kätt proovima. Nüüd, mõeldes temale, toob Toomas välja kolm tahku: „Jevgeni on tantsijana LAHTISE peaga, töökas. Inimesena on ta omapärase SÜGAVA siseilmaga ja lavastajana – väga detailne, sünnipäraselt ANDEKAS.”

„Lavastamise käigus on mu mõtted täiesti mujal! **Olga** ütleb, et kui ta minuga räägib, siis ma ei kuule teda, noogutan, aga pilk on tühi. Seda aega mu naine vihkab... kuigi ta nüüd juba harjub, sest teab, et see möödub.” Oma esimese lavastuse, lühiballeti „Valgus aknas” eest PÄLVIS Jevgeni Grib 2019. aastal teatriauhinna.

Kusjuures kunstnikutöö tegid nad lavastusele koos abikaasaga. „Mul endal on palju visuaalseid ideid, balletikooli ajal joonistasin

lood.delfi.ee

30.05.2020 10:02

Tiina Väljaste

33000

Estonia teater

Eesti Rahvusballett

Ballett

palju, aga Olga joonistab kohe väga hästi! Nii tunduski mulle kõige mugavam, et kui minul tuli idee, Olga joonistas hopp-hopp üles ja kui vaja, saime jälle muuta.” Ka järgmisele lühiballetile „Picasso” mõtles Olga dekoratsioonid ja kostüümid.

„Iga kord, kui ma uut lavastust alustan, ma väga KARDAN,” tunnistab Jevgeni. „Tunnustus toob muidugi eufooria – tunned, et oled elus, sind vajatakse. Aga siis tuleb jälle langus, ja kõik hakkab otsast peale.”

„Ma arvan, et kõik VIHKAVALD mind, kui ma lavastan. Mu teatrikaaslased, kellega oleme sõbrad ja naerame koos, näevad mind proovisaalis hoopis teistsugusena. Lavastades pean ma olema tugev! Tahan, et kõik oleks minu kontrolli all, ma olen väga NÕUDLIK. Eelkõige enda suhtes ja teiste suhtes ka. Tulen proovist koju ja ütlen naisele: appi, nad kõik vihkavad mind! Olga lohutab: „Aga teistmoodi ei saa. Nad ei saa praegu armastada sind.””

Ka Olga on tantsimisega tegelenud, kuid ta pole professionaalne tantsija. „See mulle väga sobib!” ütleb Jevgeni. „Minu eelmine naine oli elukutseline tantsija, mu elus oli siis liiga palju tantsu. Balletti peetakse elitaarseks kunstiks, aga mina olen PÄRIT täiesti lihtsast perest. Väiksenä kuulsin, kuidas isa kurtis: „No miks ta tantsib kogu aeg, ta on ju poiss? Ma ei saa aru, keda me kasvatame.” Tundsin, et ma pean väga pingutama, et isa SAAKS ARU. Nüüd mu pere muidugi juba tunneb balletti, ma olen neid harinud. Aga mulle meeldib väga, et ema-isa pole balletifanaatikud ega jälgi mind hullunult, kas ma teen kõike õigesti, kas ma tantsin hästi. Mul puudub pere SURVE.”

Mais pidi esietenduma Estonias „Anna Karenina”, kus Jevgenil on VRONSKI roll. Proovid jäid koroonapärast pooleli, kuid kui läheb hästi, näeme etendust septembris.

„Lapsena balletti õppides otsisin oma õpetaja silmist HEAKSKIITU,” ütleb Jevgeni. „Nüüd otsin sedasama oma repetiitori silmadest. Ma otsin heakskiitu oma lavastaja silmadest ja muidugi – publiku silmadest! Kummaline, miski pole muutunud.”

PS. Usutlus Jevgeni Gribiga toimus eesti keeles. Jevgeni on õppinud 9 aastat balletikoolis ja treinud kümnete kaupa etteütlist ja kirjandeid („Issand, kuidas ma higistasin!”), kuid ta on käinud ka Lasnamäe eesti lasteaias. Kohtumine tõi meid mõlemaid esimest korda pärast karantiiniaega välja – südalinna, lausa kohvikusse!

